

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط ارتفاع قوس طولی داخلی پا با آسیب های ورزشی مچ پا و زانو در دوندگاران حرفه ای مرد

محل انتشار:

دومین همایش ملی دستاوردهای علوم ورزشی و سلامت اهواز (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

عبداله عسکری - دانشجوی کارشناسی ارشد حرکات اصلاحی، گروه تربیت بدنی، موسسه حکیم نظامی قوچان، قوچان، خراسان رضوی،
ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: هدف از انجام این تحقیق بررسی تاثیر وضعیت قوس طولی پا بر بروز آسیب های ورزشی در دوندگاران حرفه ای و نیز بررسی ارتباط تست بالینی ناویکولار دراپ با سنجش های فشار کف پا (پدوباروگرافی) بود. روش کار: 47 دوندگاران حرفه ای با استفاده از تست ناویکولار دراپ در سه گروه دارای قوس کف پای نرمال، Low Arch و High Arch تقسیم شدند. همچنین با استفاده از سیستم emed-x پارامترهای Peak Pressure، Maximum Force و Contact Area نیز در دو وضعیت استاتیک و دینامیک اندازه گیری و ثبت شدند. یافته ها: آزمون آماری 2x ارتباط معنی داری بین آسیب های دوییدن و ارتفاع قوس نشان داد. همبستگی بین تست بالینی ناویکولار دراپ و Modified Arch Index محاسبه شده از سنجش های پدوباروگرافی در دو وضعیت استاتیک و دینامیک بین 32/0 تا 57/0 بود. نتیجه گیری: می توان گفت بدلیل ماهیت مولتی فاکتوریال آسیب های دوییدن تغییر در ارتفاع قوس می تواند ریسک آسیب را افزایش دهد. هر چند بین تست ناویکولار دراپ و سنجش های کف پای همبستگی بسیار بالایی وجود نداشت، اما می توان گفت با توجه به بالینی بودن این آزمون همبستگی بدست آمده همبستگی خوبی است. علیرغم اینکه مطالعات پیشین وضعیت استاتیک (ایستادن روی دو پا) را از وضعیت دینامیک متفاوت می دانند، اما بنظر می رسد توزیع فشار کف پای در وضعیت استاتیک Single Limb Support می تواند مشابهت زیادی با وضعیت فانکشنال راه رفتن داشته باشد.

کلمات کلیدی:

قوس طولی پا، دوندگاران حرفه ای، تست ناویکولار دراپ، فشار کف پا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/813305>

